

LA VEU DEL VALLÉS

SETMANARI IL·LUSTRAT

LITERARI Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS Y MATERIALS DE LA COMARCA

UN ÀNGEL MÉS

A mos volguts y distingits amigs los consorts

EN ANGEL LLETJÓS Y NA MARÍA DE LAS NEUS LACOMA

en la mort de sa estimada fil·la, l'hermosa nena Pilar

á l'edat de 3 anys

Sembla talment que dormi—miraula qu' es hermosa!
mitg somrient encare—son llavi pur de rosa
que la fredor marmórea—no ha pogut esblaimar,
diriau qu' es un angel—qu' en dolç encís somnía
reposar en la falda—de la Verge Maria
y ab amor va pregantli—per may mes despertar.

Ab son vestit de verge,—mes blanc qu' una coloma,
voltada de floretas—de perfumada aroma
y reposant llur testa—dessota rich dossier,
va ferme igual efecte,—al contemplarla, freda,
dins llur caixeta blanca,—com altre cuc de seda
qu' en son capoll finíssim—restés gay presoner.

Com la flor primerenca—que prompte s' es marcida
bon punt trenca l' aubada,—al ser pe' l sol ferida,
acotant son bell cálcer—blanquíssim com la neu,
aixís la bella nina—quant tot just l' auba incerta
deixondantse sortía—de porpra y or rublerta,
entregava amorosa—la seva ànima á Deu.

Lliri plé d' ignoscencia,—fugint del munt d' escoria
que rubleix á la terra,—se 'n va pujá á la gloria
per gosar las delicias—entre los serafins,
que ab cercles de garlandas—era d' ellis esperada,
y en arrivant li feren—gay triomfal entrada
cantant corrandas dolças—al so de violins.

¡Oh! Qui com tu, diu-xosa,—la terra malehida
pogués d' una volada—deixar per 'questa vida
que eternament felixa—gosarás sens fadigs...
Lo morar en la terra—n' es sols viure' en torturas:
no bastan las tristesas,—penas y desventuras,
que de continuo 'ns temptan—del ànima enemigs!

Conçolauvos ¡oh pares!—minvau la vostra pena,
á vostra maysó torni—la ditxa y pau serena,
apartauvos del llavi—la copa d' amarg fel,
ben prest, en sí posantvos—veureu com vos satura
altre volta la pensa—lo bálgam de ventura:
vostra filla no es morta,—que 's viva... á dalt del cel.

Conçolau y escoltaume:—Deu en sa onnipotencia,
voltat de llum y gloria,—vol gosarne l' essencia
delicada del cálcer—dels mes preuhats poncells
y ab sa bondat extrema—que cor-pren y encanta
los cull d' aquí la terra—y en lo cel los trasplanta...
Alegrauvos encare!—vostra filla es ab ellis.

Desd' aquest día un àngel—per valtres á Deu prega,
y ab sas oracions santas—lo camí del cel rega
perqué al fer en ell ruta—no us siga tant pesat...
De Deu los sants designis—no us fassan may greu pena,
á vostra maysó torni—la ditxa y pau serena...
del camí de la gloria—un grabó haveu pujat.

ANTONI YECLA COMPTÉ.

Sant Martí de Provensals 11 Maig 1897.

Un' altra llum invisible

Sa relació ab la agricultura

Un quant temps enrera se parlá molt d' aquella extraordinaria llum, descuberta per Roentgen, que té la original particularitat de no ser visible pe'ls nostres ulls, y de poder pasar de part á part los cossos anemats opachs, més ó menys depressa, segons la densitat d' aquets, per cual virtut, projectant sobre una placa sensible los raigs d' aqueixa llum misteriosa, se pogueren treure fotografias que revelaren algunas intericitats dels cossos orgánichs posats baix la influencia d' aquella, de lo qual se'n feren entre altras, diferentas aplicacions á la medicina.

Mes, la extraordinaria admiració que causá eix descobriment no la trovam prou justificada, donchs si 'ls que aixis se sorprendian s' haguessin fixat més ab las lleys ja conegudas de la llum solar, haurían trovat, sense treure importancia al descobriment, que la té y molt gran, que algunas de las propietats, las que més xocaren, d' aqueixa nova llum, ja las tenia en alguns de sos elements la del astre central de nostre sistema planetari. Y com aixó, encara que no ho paregui, está relacionat, ó més ben dit, es de verdader interés pera la agricultura, per eix motiu ne parlarem lleugerament als lectors de *L' Art del Pagés*, pera cridarlos la atenció sobre alguna propietat de la materia, que ells ja tenen prou coneguda segurament, pera que recordant-la de nou puguin exclamar ab aquell aforisme tant sabut: *Nihil novum sub sole*.

Avans que Roentgen publiqués sos experiments, que li han donat fama univèrsol, los sabis ja coneixían un' altra llum, que tampoch poden veure los nostres ulls, que no acusa 'l més petit cambi de temperatura, y que á pesar d' aixó es tant necessaria á la vida vegetal, que sens ella, com diré després, no sería sufficient la millor iluminació pera 'l desentrotllo de moltes

especies de plantas verdas. Me refereixó als raigs químichs del espectre solar.

Quand la llum del sol se fa passar per un prisma ó lente transparent de cristall ó de fintglass, tors la seva direcció y 's descompon en los colors que, posats pe' l ordre de menor á major de la seva desviació, son los següents: *roig, color de taronja, groch, vert, blau clar, blau obscur ó indich, y morat ó de viola*. Lo viola, com se veu, es lo que més se desvia de la direcció de la llum blanca, y 'l roig lo que 's desvia menos. La colecció d' aquets colors es lo que se'n diu: lo espectre solar, que no podem analizar detingudament per no ser eix nostre objecte; seis parlarem d' algunas de sas propietats.

Lo poder lluminós do dits colors no es pera tots igual; lo máxim se trova al groch y 'l mínim al viola.

La calor del sol no ha sigut tampoch distribuïda en igual proporció que la forsa lluminosa; aixis la máxima de calor dins del espectre es al roig, y 'l mínim al viola. Però encara es més notable que pe' l costat y més enllá del roig, *ja fora del espectre*, la forsa de la calor es major que dins del roig, essent sensible á gran distancia d' ell.

Ademés, la llum del sol exerceix una acció química molt marcada sobre algunas substancias. Las sals de plata, lo sulfat de quinina, las materias colorants, com per exemple, la clorofila vegetal, son impresionadas per los raigs del sol. Aquesta energia química, pera nosaltres molt interessant, no correspon ni á la forsa lluminosa ni al poder calorífich. Es major al extrém viola, y á la manera de la calor pe' l cantó del roig, també la forsa química passa més enllá y fora del viola, y allí ahont nostra vista res distingeix, ni 'l termótre acusa 'l més petit cambi de temperatura, es lo lloch en que eixa forsa mostra més energia.

De manera que la llum del sol la podem considerar descomposta en tres espectres: lo visible ó dels colors, únich que impressiona á la vista; ocupa la part del mitj: lo calorífich, está compost dels raigs menos refrangibles, y 's trova desviat cap al costat

del color roig: lo químic, es lo més refrangible y 's desvia envers lo viola. La observació d' aquestes coses fa comprendre que no son una concepció abstracta dels físichs eixas tres forsas, sino que tenen una existencia ben real y positiva y en certa manera independent las unas de las otras. Aixís lo confirma 'l que alguns cossos son transparents pera la llum, sense serho pera la calor; altres deixan passar la calor, oposantse al pas de la llum, y altres no obstant ser transparents pera la llum, absorbeixen los raigs químichs. L' aygua, lo cristall y altres, son transparents pera la llum y pera la calor, la dissolució d' alúm deixa passar los raigs lluminosos y no 'ls calorífichs; la de iodo ab sulfur de carbonó, que es negra, no deixa passar la llum, però sí la calor, y finalment, la de sulfat de quinina, que es transparent pera la llum, s' oposa al pas dels raigs químichs.

Y feta aquesta exposició, passém á parlar de la part que té més relació ab l' agricultura.

La energia química tramesa á las plantas per la radiació solar es tan necessaria pera la assimilació, que si la clorofila (pigment vert de las plantas) se trová privada dels raigs que ella absorbeix, que son precisament los químichs, la assimilació dels compostos inorgánichs quedaria suprimida; de manera que 'ls demás raigs, per deslumbradors que sían, no tenen la acció aqueixa sobre la materia verda. Eix pigment, no obstant lo gran paper que fa en la nutrició, no es una materia viva; es un poderós reactiu mitjansant lo qual, lo protoplasma fabrica en lo sí del organisme vegetal productes que altres sers trovan ja fabricats als aliments; es á dir, que acumula dins de la planta la energia química solar, que li serveix pera elevar la materia inorgánica á la categoria de substancia orgánica y després organizada, á quin estat no pujaria sense una forsa, aqueixa energia química. Fins á tal punt es aixó cert, que si 's suprimiguessen algunas de las radiacions corresponents á las bandas d' absorció de la

clorofila, se causaria gran trastorn á la nutrició vegetal. Bonnier y Mangin (1) han demostrat que encara que fossin sols aquets raigs (los químichs), bastarian pera determinar en la planta fenoms d' assimilació.

Sachs y Cassimiro de Candolle en llurs experiments darrers (2) diuhen que 'ls raigs ultra-viola no son los sols actius; però que son necessaris á las plantas verdas, y la millor illuminació no 'ls podria substituhir pera 'l desenrotllo de certas especies.

De tot lo qual ne podém treure aquestas dos conclusions:

Primera. Que formant part de la llum del sol existeix una energia, quals radiacions son invisibles á nostres ulls, no tenen cap influencia sobre 'l termómetro, y 's posan de manifest en forma de forsa química.

Y segona. Que la clorofila, com á reactiu especial, presideix á la nutrició de las plantas. Y pera posarse en activitat necessita principalment de la esmentada energia química del sol.

De manera que si 'l Soberá Autor de la Naturalesa extengués en la atmósfera una lleugera capa de la dissolució aqueixa de bisulfat de quinina, ó d'altra substancia de propietats semblants, ja en forma líquida, ja en la de vapor, encara que aqueix núvol deixaria passar la llum blanca y 'ls raigs calorífichs, com se oposaria al pas de la energia química, la mes principal y necessaria pera 'l desenrotllo de las plantas, desde 'l punt aquell rebria un cop mortal y acabaria per extingirse la vida vegetal sobre la Terra.

MANUEL TERRÉ.

(De *L' Art del Pagés.*)

(1) *Comptes rendus de l' Académie des sciences*, 11 de Janer de 1887.

(2) *Arbeiten des botan. Instituts in Würzburg*, 1887.—*Archives des sciences physiques et naturelles*, t. XXVIII, 1892.

EFEMÉRIDES VALLESANAS**Mes de Maig****Dia 24**

1485. Aprop de Montmeló una escamot de pagesos remensas maltractan de paraula y d'obra, á la muller de M. Martí Joan de Torrelles, ab ocasió de dirigir-se l'honorable senyora desde son castell de la Roca á Barcelona.

Dia 25

1298. Lo Rey en Jaume concedeix des de Barcelona la exclusiva de la Esciibania del Castell de Tarrasa y de son terme, al Prior y Monastir de Sta. Maria y Sant Pere de Tarrasa.

Dia 26

1222. Guillém de Tarrasa, senyor feudal del Castell de l'antiga Egara promet á en Pere de Alba sos serveys en temps de guerra, salvant la deguda fidelitat al Rey y als senyors de Moncada.

Dia 27

1461. Com si la traydora dels catalans, concellera del rey Joan II trobés en cada fill del Vallés, la veu de la seva consciencia, no pot ni menos restar un moment tranquila en aquesta terra. Las campanas tocan á somatent, no li deixan con intenta, tastar un bossi de pá abtranquilitat á Tarrasa; cercant alivi á sa fingida dolencia y fugint d'allí ahont la llsaban, se'n va á Caldas, pera trobarhi justament la mateixa rebuba. Na Joana Enriquez pogué formarse durant aquestos dias que envoltan al de la efeméride, un exacte concepte del esperit de la terra.

Dia 28

1708. Guerra de la successió. S'allotjan á Granollers, un oficial, un sargento, 24 soldats y 60 azémilas dels regiments d'infantería que estaban de guarnició á Tortosa.

Dia 29

1461. A jutjar per las apariencias, se diria que 'ls banys de Caldas varen óbrar maravellosament en la filla del Almirall de Castella, Na Joana, en mala hora vinguda á regnar á Catalunya. Inutilment aparella la Diputació una embaixada pera tractar ab la Reyna de la pacificació del pays, puig al arribarhi l'endemá, com la Reyel Senyora era ja curada segons deixem dit, la trobaren fora. Lo cert del fet, es que fugia de tractar ab los veritables representants dels pays. ¿Havía pogut lograr son intent durant sa curta estada á la població vallesana, d'entrevistarse ab en Serrolí, 'l capítost dels remensas quin moviment atiaba ella ab tant dalé?

Dia 30

1704. Comensa á bullir de ferm la sanch dels catalans, per l'escarni y la opresió de que eran victimas las lleys y las cosas totas de la terra. Per aixó en aquesta fetxa un any avans de comensarse la revolta contra la Casa Reyel castellana l'aburrible virrey de Catalunya, Francisco de Velasco, trobem que se recomana als consellers de Granollers, á un emissari que hi anirà «á la execució de algunas diligencias del servicio de S. M. que referira á V. m.^s á voca».

Dia 31

1313. Jaume II fa donació á en Romeu de Cardona, vehí de Tarrasa, del Castell palau, de la casa de la «Cort» y de sa barbacana, propietat que á Tarrasa tenia 'l rey. En l'acta de la donació 's fixan las condicions, baix las que subsistirá la mateixa.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Granollers.

CRÓNICA

La festa en honor á Sant Isidro la celebrá nostre pobie ab tota solemnitat.

Per lo matí hi hagué solemne ofici en honor del Patró de la PAGESIA, en la que lo Reverent Sr. Vicari D. Isidro Cucurella feu una acabada apologia de las glorias de dit Sant. Oració que, agradá sumament á tothom per la claretat de dicció, la correcció de llenguatge y la convicció dels principis que comentá ab molta llógica.

Acabá son sermó lo Sr. Vicari exitant la devoció á Sant Isidro, dirigint una calurosa com justa felicitació per l'acte realisat, y per son civisme y religiositat al celós Sr. Rector D. Joseph Massaveu, al digníssim Sr. Alcalde D. Joan Bta. Buxó y demás autoritats y entitats, y á la vila tota que d'aquesta manera rendeix veneració á l'advocat de la classe pajesca.

L'orador fou molt felicitat per tothom puix que á tots agradá molt.

Per la tarde y ab la solemnitat acostumada hi hagué professó, portantse en tabernacle l'imatge de Sant Isidro.

Lo dijous tinguerem la satisfacció de saludar á nostre bon amic lo Doctor D. Jordi Forcada, qui en calitat de Sub-delegat del Districte de Sabadell estigué en aquesta vila, per passar la visita reglamentaria y obrir al públich la "Farmacia Ripolletense" situada en lo número 8 del carrer de la Salut.

Dit acte que no es de nostra incumvencia relatar tingué lloch ab tots los requisits legals.

Desde aquell moment, deixá de perteneixer á D. Ramon Mitats que l'ha traspasada dita Farmacia á D. Lluís Corbella de Caspe.

Com siga que, se'ns ha convidat en atenta comunicació pera l'acte de la Benedicció é Inauguració que tindrà lloch avuy á las cinch de la tarde; no'm parlém mes, ab l'intent de ser mes extensos en lo número vinent.

Al donar l'adeu á D. Ramon Mitats que per espay de set anys s'ha estat entre nosaltres, doném lo Deu vos guart d'arribada á don Lluís Corbella y á son company D. Joseph M.ª Elías encarregats de la Farmacia y Laboratori respectivament, desitjantlos hi, que per molts anys pogan estar en nostra companyia, segurs com estém de que ab sas envejables condicions

de caracter y reputació professional, sabrán conquistarse la opinió digna y honrada de nostra morigerada població.

Fins al diumenge.

Ab motiu de la Festa major de Lleyda s'han celebrat ab molta animació y lluhiment los anys Jochs Florals, organissats per la Associació Catalanista d'aquella ciutat. En ells ha obtingut lo primer accésit á la Flor Natural per sa inspirada composició "Armonía", que ha sigut molt celebrada, nostre bon amic é ilustrat colaborador d'aquest setmanari D. Joan Clapés y Corbera.

Al felicitarlo per son triomf l'aplaudim una vegada més.

Nostre bon amic é inspirat poeta D. Jaume Casas y Pallerol inteligent coloborador de LA VEU DEL VALLÉS ha suferit la immensa pérdida de son fill (d. e. p.) que era tota sa esperança.

Al enviarli l'expressió de nostre sentiment li desitjém igual com á s'apreciable familia una cristiana resignació.

Lo diumenge vinent pel matí, tindrà lloch en lo local de costum, la reunió general reglamentaria del Monte-pío del Santísimo Sacramento d'aquesta vila, pera tractar de la vinent festa del Corpus.

Moncada.—Lo dia 30 y 31 del corrent celebra aquesta població la festa major. Fins ara, sols sabém que hi ha contractada la reputada orquesta "Los Fatxendas" de Sabadell pera tocar en lo saló de la Fonda; pero confiém que no faltarán las funcions de la Esglesia, com los demes anys; atesos los sentiments religiosos de los moncadenchs, ni tal vegada un bon envelat per obsequi dels forasters.

Castellar.—Gracias á la activitat del digne diputat á Corts per aquest districte don

Timoteo Bustillo; está ja treballantse la pedra pera la construcció del dos pons sobre 'l riu Ripoll, millora que no logrären altres diputats prometenho mes y per mes vergonya d' alguns d' ells, fills del mateix districte. Te doble importancia la realissació d' aytals ponts, no sols perquè s' ha desentarrat un projecte que de més de 25 anys que dormía 'l son dels justos en las oficinas de la vida del Ós, sinó perquè s' ha de tenir en compte la situació crítica que atravessa Espanya y lo que fá mes vergonya, la oposició que 's diu tingué que véncer ab elements de política sense entranyas, que primer que 'ls interessos del Districte, tenen los del partit; causa tots ells dels mals que 'ns afligeixen.

També 's treballa activament en las duas carreteras provincials que 'ns te d' unir la una ab Tarrasa y l' altre ab Sentmanat; com també está activantse l' edifici ahont te d' instal·lar-se 'l dínamo pera la llum eléctrica com aixís mateix los dauadors y altres operaris están acabant los treballs en la Iglesia anéxa als locals destinats á escolas nocturnas regidas per Escolapis, que per los treballadors de las fábricas y [ab lo desprendiment que en tots los seus actes la caracteriza, sosté Senyora Vda. de Tolrá, Marquesa de Castellar. Son tantas las milloras que en aquest poble 's practican, que 'ns descuidabam parlar dels sa-fretjos públics, que en honor á la veritat debém dir, que segons los planos, serán dignes de ser visitats; sols nos concretarém per tot elogi fer constar, que los paga la indicada Senyora. Deu fassi que lo progrés d' aquest poble com la pau y tranquil·tat de que gosa, duri tant com nosaltres desitjém.

Mollet.—Lo Monte-pio de "San Isidro" no celabrà festa aquest any; dihuen per falta de fondos; no obstan hi hagué ofici y á la tarde professó. Los pagesos cuasi tots feren festa.

Lo concejal fusionista y metje de Barcelona senyor Joan Mutjé y Morral 's fill d' aquí Mollet. Com á tal y per haver sigut deixeble nostre li emviém la mes franca enhorabona.

De importantísima y que formarà época en la historia de Mollet, nos atrevím calificar la conferencia que doná lo diumenge 16 del corrent lo "Centre Catalá." Basti sols apuntar que, lo seu President després de fer compendrer ab frases ben claras á més de 300 personas que hi assistiren los beneficis que obtindrà Catalunya ab lo Regionalisme, feu fixar la atenció als inmensos interessos que guanyará Mollet si s' instal·lan los corresponents pous artessians. Durant sas aclaracions ressonaren per la espayosa sala ¡Visca la llivertat verdadera! y ¡Visca Catalunya!

Lo vehí d' aquí Vicens Pujol y Folguera demaná la paraula. Eualtí lo dit per lo President confiat que tots si avindrían, lo que fou acullit ab unánim assentiment, resolguent que 's nombri una comisió, que estudihi l' assumpto dels pous artessiáns, procurant que puguin instal·lar-se per tot aqueix mes.

¡Coratje y fóra molletans, ab lo verdader progrés es com tenim de sortir de la esclavitud y miseria que sempre ens empaytan!

Granollers: La noticia de que nostre estimat señor Rector havia guanyat las oposicions pera la parroquia de la Concepció de Barcelona, ab tot y que ja era pressentida, va produhir sentiment general. Mossen Pere Jaume Barba, durant los 20 anys de regir aquesta Parroquia y 'l Deanat del Vallés, ha tingut mil ocasions de mereixers la estima y admiració de tothom. A sa poderosa iniciativa li deu aquesta població la Escola Nocturna, 'l Centre Católich, 'l servey de malalts per las Germanas Josefinas, lo Colegi de Germanas Carmelitas, la construcció d' una iglesia que s' está edificant dedicada á la Mare de Deu de Montserrat, la renovació y milloras en la parroquial y casi todas las asociaciones benéficas aquí establertas; ha tingut paraulas de consol pera todas las familias atribuladas, almoyna pera tots los pobres que hi han acudit, direcció pera 'ls assumptos més difícils de la vida pública de la localitat. Ha donat probas d' estimar las cosas de la terra, essent un delegat actiu del Centre Excursionista de Catalunya,

cuydant atentament de la conservació d' inapreciables tresors artístichs de la iglesia parroquial, arreglant l' arxiu del Deanat del Vallés, regirant sos valiosos documents y compeñtrantse de molts d' ells de son esperit y contingut, de tal manera que nosaltres mateixos més d' una vegada, resseguint aquellas planas de la nostra historia nos hi hageram trobat esma perduts, á no ser la bona direcció que ab Mossén Jaume teníam.

LA VEU DEL VALLES que ab satisfacció ha vist, premiar lo talent del digníssim Sr. Deanat del Vallés, fá vots pera que lopás de Mossen Pere Jaume Barba per la parroquia de Barcelona á que ha sigut destinat, sia de tan satisfactoris resultats con ho ha sigut per Granollers en particular y per la comarca Vallesana en general.

Sabadell.—Divendres passat al mitj dia se cremá part de la tintoreria que 'l Sr. Buxó te prop lo riu Ripoll d' aquesta ciutat. L' activitat y valor dels bombers que hi acudiren desseguida fou causa que no prengés gran increment y quedés localisat á la secció d' aprest quedant tctalment en ruinas y per lo tant la maquinaria inserbible.

Dos noys d' uns quinze anys tingueren al gunas cremadas encara que no foren per fortuna de consideració.

Lo Sr. Buxó tenia la fábrika assegurada per valor de un milló de pestas.

LO TOCH D' ALBAT

Xénch, Xénch.....

Qui no porta 'l nom de pare,
qui 'l cel no li guarda fills,
no sab pas ¡ay! com ressona
aquets toch, del cor á dins.

Esperansas mata tendres
de somnis que mantenim,
projectes que la mort dalla
ab entranyas de butxí.

Deixa arreu mares plorosas
que ressan entre sospirs,

los cassals sensa alegria,
lo mon sensa serafins.

Més, á dins dels cors qu' aixala
serva recorts més sublims:
pels morts es ánima y pensa,
nostra esperansa, pels vius...

—Si las penas son plegarias
qu'ens acost n al parais;
es lo toch d' albat, pels pares,
l' arreveural... de llurs fills.

EMILI PASCUAL AMIGÓ.

Torre-Blanca, (Bruch) 1897.

Firas y Festas majors desde 'l dia 24 al 30 del corrent.

FIRAS.—Dia 25 St. Feliu de Torelló.—27. St. Antoni de Vilamajor, Camorins, Lleyda, Manresa, Palanrugell y Sant Cugat del Valles.—30 Cervera.

FESTAS MAJORS.—27. Rubió.—30 Sampeador.

Santoral de la Setmana

Dilluns 24.—Stas. Afra, Susana, Marciano y Paradia mr. *Abstinencia de carns per els que no gocian del privilegi de la Butlla.*

Dimars 25.—St. Gregori VII p. y Sta. Magdalena de Pariz.

Dimecres 26.—St. Felip Neri fdr. y Sta. Eleuteri p. y mr. *Abstinencia de carn, com lo dilluns.*

Dijous 27.—**LA ASCENCIÓ DEL SENYOR** y lo ven Beda pere.

Divendres 28.—St. Just C. y St. Just cf.

Lissapte 29.—St. Teodosia mr.

Diurnenge 30.—**VI després e Páscoa.** St. Fernando rey de Castella y St. Félix l p.

CORRESPONDENCIA

Se contestará en lo vinent número.

Impremta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.-Sabadell